

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14.04.1976, sp. zn. 13 Co 32/76, ECLI:CZ:MSPH:1976:13.CO.32.1976.1

Číslo: 13/1978

Právní věta: Prodej v obchodě se samoobslužným provozem není zásadně provozováním činnosti, s níž je zpravidla spojeno odkládání věcí (ve smyslu ustanovení § 433 odst. 2 o. z.). O provozování takové činnosti v případě tohoto způsobu prodeje v obchodě půjde jen tehdy, jestliže je služba organizací poskytována občanům s tím, že se požaduje, aby na místě k tomu určeném odkládali v provozovně se samoobslužným provozem nákupní tašky a jiná zavazadla.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 14.04.1976

Spisová značka: 13 Co 32/76

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Náhrada škody, Odpovědnost za škodu způsobenou na vnesených nebo odložených věcech, Služby

Předpisy: 40/1964 Sb. § 239
§ 433

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 13/1978 sb. rozh.

Prodej v obchodě se samoobslužným provozem není zásadně provozováním činnosti, s níž je zpravidla spojeno odkládání věcí (ve smyslu ustanovení § 433 odst. 2 o. z.).

O provozování takové činnosti v případě tohoto způsobu prodeje v obchodě půjde jen tehdy, jestliže je služba organizací poskytována občanům s tím, že se požaduje, aby na místě k tomu určeném odkládali v provozovně se samoobslužným provozem nákupní tašky a jiná zavazadla.

(Rozsudek městského soudu v Praze z 14. 4. 1976, [13 Co 32/76](#))

Obvodní soud pro Prahu 1 zamítl žalobu, již se žalobkyně domáhala náhrady škody za dva odcizené kufry se šatstvem, které odložila v prodejně žalované organizace. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že provoz samoobslužné prodejny se spotřebním zbožím není spojen s odkládáním zavazadel, takže organizace, v jejíž prodejně dojde k odcizení zavazadel odložených zákazníkem, neodpovídá za

tuto škodu.

V odvolání proti tomuto rozsudku žalobkyně dovozovala, že provozování každé prodejní samoobsluhy je spojeno s odkládáním věcí, zejména, když u zaměstnaných žen se předpokládá, že nejdou nakupovat bez příručních zavazadel, které si musí při výběru zboží odložit. Navrhla proto, aby napadený rozsudek byl změně tak, že se žalobě vyhovuje.

Městský soud v Praze rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

V projednávané věci bylo třeba především posoudit, zda lze prodejnu se samoobslužným prodejem spotřebního zboží považovat vždy za provozování činnosti, s níž je zpravidla spojeno odkládání věcí ve smyslu ustanovení § 433 odst. 2 o. z.

Nelze mít přesvědčivě za to, že by za činnost, s níž je zpravidla spojeno odkládání věcí, měla být považována každá forma samoobslužného prodeje. Tento způsob prodeje není obdobný činnosti např. kadeřnických a holičských provozoven, pedikúr a podobných služeb.

V případě samoobslužné prodejny mohlo by použití ustanovení § 433 odst. 2 o. z. přicházet v úvahu jen tehdy, když by organizace na zákaznících požadovala, aby svá příruční zavazadla odložili a určila k tomu příslušné místo na odkládání.

Nic takového však v projednávané věci zjištěno nebylo.

Protože tedy v případě prodeje v této samoobslužné prodejně spotřebního zboží nešlo o činnost, s níž je zpravidla spojeno odkládání věcí, nemůže se žalobkyně z důvodů uvedených v ustanovení § 433 odst. 2 o. z. domáhat náhrady škody.

Odvolací soud posuzoval žalobou uplatněný návrh i z hlediska ustanovení § 296 a násl. o. z., zda totiž tu nešlo mezi žalobkyní a žalovanou organizací o plnění ze smlouvy schovací. K tomu, aby taková smlouva vznikla, je však třeba, aby organizace převzala věci jí předané do úschovy a aby byly sjednány podmínky této úschovy. Nic takového konkrétně mezi žalobkyní a organizací smluveno nebylo a žalobkyně to ani netvrdila. Pouhý případný souhlas prodavačky daný zákazníku, že si může své věci odložit, neznamená uzavření schovací smlouvy, a to ani konkludentně, a nezavazuje organizaci k náhradě škody za odloženou věc.

Z těchto důvodů odvolací soud neshledal odvolání důvodným a napadený rozsudek soudu prvního stupně jako správný a výsledkům řízení odpovídající potvrdil (§ 219 o. s. ř.).